

Conxita Julià, a 94 anys, entrevistada per **BTV** davant del monument al president Lluís Companys el dimecres, 15 d'octubre de 2014, en l'acte anual d'homenatge al president màrtir.

Conxita Julià i Farrés

vídua de Josep Carrasco i Orts

Nascuda a Barcelona l'11 de juny de 1920 -
traspassada a Alacant, el 8 de gener de 2019.

Poeta, escriptora i excursionista

Membres de les entitats en què la Conxita ha estat relacionada la recordarem amb estima:

Agrupació Excursionista Icària, del barri del Poblenou, de la qual en fou sòcia activa.

Centre Comarcal Lleidatà, participava a la Secció literària d'El Cafè dels Dissabtes.

Associació Antics Militars de la República, de la qual el seu marit n'era soci.

Associació Capítol Nobiliari dels Homes de Paratge de Catalunya, fou nomenada Madona del Capítol de Paratge.

Espai Municipal Alchemika, hi participava en recitals de poesia.

Ofrena floral del Consell Municipal del Districte de l'Eixample, cada diada del 15 d'octubre, al monument al president Companys, amb l'acompanyament de la Conxita Julià, que representa la figura al·legòrica del monument, ens plaïa ser-hi a fer-li costat.

La Conxita participava a l'Ofrena floral setmanal al Fossar de les Moreres amb:

Grup Perenne Fossar de les Moreres.

Indrets del Record.

Memorial 1714.

Donem el nostre condol a la família de Conxita Julià.

Acte de recordança a la memòria de

Conxita Julià

Diumenge, 27 de gener de 2019, a les 12 del migdia

Ofrena floral setmanal al Fossar de les Moreres

Dedicatòria

Paraules d'homenatge i de record.

Poesia, música i cant.

Tothom hi és convidat.

Conxita Julià representa la noia del mocador del monument al president màrtir. Inaugurat el 21 d'abril de 1998.

Un fet singular que relaciona Conxita Julià amb el president Lluís Companys

Com a conseqüència dels Fets d'Octubre del 1934, en què el president de la Generalitat Lluís Companys proclamà l'Estat Català de la República Federal Espanyola, el president i els membres del govern català varen ser empresonats. De primer al vaixell Uruguay, al Port de Barcelona. La Conxita explica que el diumenge la gent, a ella li duia el seu pare, anaven a passejar al

Port per poder saludar, ni que fos de lluny, el vaixell on era empresonat el president.

Després, el president Companys i el seu govern foren traslladats al penal del Puerto de Santa Maria (Cadis). La Conxita va tenir l'ardidesa d'escriure al seu president empresonat. Ho féu amb una poesia *Al meu aire*. El president li va contestar la missiva amb una lletra d'agraïment. D'aquesta manera es va establir entre ells una correspondència cordial. El president sempre li acabava cada carta amb un final: "Estima Catalunya".

Quan el 1936, després de les eleccions, el president Companys va poder retornar alliberat, el 14 abril, en un acte públic d'homenatge al president Macià a la seva tomba a Montjuïc, la Conxita Julià es va presentar davant del president Companys i ell va endevinar que era la nena que li havia escrit les cartes. El president li va voler donar un record seu com a mostra de reconeixement pel coratge que li havia mostrat en les seves cartes i es va treure el mocador del butxacó de l'americana i el va donar a la noia valenta i li va dir: "Guarda'l, i estima sempre Catalunya".

Després d'haver passat moltes vicissituds, de després de la guerra, per la persecució de ser titllada de "roja i catalanista", perquè no se li perdés aquell mocador que guardava com un record tan preuat, el va poder fer guardar al Centre Català de Caracas (Veneçuela), al cap dels anys, el mocador del president el va lliurar al Museu d'Història de Catalunya, on és ben guardat i custodiat.

“En aquests dies d'insult a les dones ens has deixat, Conxita, sempre menuda i sempre gegantina. La teva veu, el teu semblant ens deixen orfes d'una dona més. D'una persona que pateix amb els altres i que a la tendra edat de 13 anys conviu amb la injustícia d'un empresonament absurd, d'un captiveri dolós, d'un aïllament magnànim. Quantes semblances, quanta actualitat, i quanta injustícia perpetuada.

Un mocador és el senyal. És també la penyora que ens allibera.

Gràcies per la teva vida, gràcies pel teu amor, gràcies per obrir camí. Dona del segle XX, dona de sempre, Conxita Julià, ara ja, “dona” del mocador.”

Josep-Joaquim Pérez Calvo

Esquerra Republicana de Catalunya

de Sants-Montjuïc. Organitzadora dels Premis anyals Lluís Companys.

Barcelona, 9 de gener de 2019

Conxita Julià fou guardonada, el 17 d'octubre de 2014, amb el XX Premis Lluís Companys

“Premi atorgat a Conxita Julià, ‘la nena del mocador’ per la seva persistència en la custòdia de la memòria del president Lluís Companys i pel seu amor al país.”

Consell Municipal del Districte de l'Eixample.
Acte anyal d'homenatge al president Companys.

Ofrena floral al monument. Barcelona, 15 d'octubre de 2013.

Conxita Julià després d'adreçar unes paraules de record
i homenatge al president Companys,
recita un dels poemes que li té dedicats.

- El dia de Nadal del 2013, **BTV**, a les 10 de la nit, va emetre l'entrevista feta a la nostra companya **Conxita Julià** el dia 15 d'octubre de 2013, a l'acte d'ofrena floral.

El Mocador del President

Del bell record de nostres mans junyides
guardo en el cor un mot: fidelitat.
Del tacte càlid d'unes mans fornides
sento l'escalf d'un crit: la llibertat.

Del seu mirar, recordo la bravesa
d'un esperit valent: que es fa immortal
quan humilment la llàgrima despresada
prediu la mort que ofrena a l'ideal.

Va ser la veu esperançada i noble
quan m'abraçà, com ídola del poble:
-Té el meu record –digué, fent-me un petó.
Veu permanent! que mai no seràs morta
del bronze fos, sóc la noia que porta
el vent de pau, del teu blanc mocador!

Conxita Julià i Farrés

Poeta, escriptora i excursionista

Des de la seva juvenesa va practicar l'excursionisme, des dels seus vessants científic, cultural i patriòtic.

I també des de ben jove conreà la poesia i fou guardonada amb diversos premis, entre d'altres:

- . Premi tema lliure d'autors del barri, als Jocs Florals del Centenari del Casino L'Aliança del Poblenou (1969).
- . Ateneu Colón, del Poblenou.
- . Jocs Florals de La Ginesta d'Or, de Perpinyà.
- . Jocs Florals de la Pontifícia i Reial Acadèmia de Lleida.
- . Concurs de Poesia Breu, de Barcelona.
- . Justa Poètica Borrell II.
- . Premi Maria Cardona, de Calella.

Va rebre reconeixements per la seva tasca cultural i social.

Té publicats:

Silenci sonor: antologia poètica de Conxita Julià i Farrés. Barcelona: Absis, 2004.

Records de la meva infància: les passejades amb el pare. Ajuntament de Barcelona. Districte de Sant Martí de Provençals, 2007.

I molts articles en revistes.

Referències bibliogràfiques:

BALCELLS, Albert. *Llocs de memòria dels catalans.* Editorial Proa, febrer 2008, pàg. 36.

CAMPS I PINÓS, Nicasi. *La noia del monòlit a Companys.* Butlletí *Icària*, núm. 2, 1997.

• **Conxita Julià** va ser escollida com a protagonista d'un episodi d'*Històries de Can Fanga*, de Jordi Portabella. Emès per BTV i editat en llibre.

El seu arxiu documental l'ha distribuït per temàtiques a:

Arxiu Nacional de Catalunya

Museu d'Història de Catalunya

Agrupació Excursionista Icària

Arxiu Històric del Poblenou

Fundació Josep Irla

III _____ **Indrets del Record** _____

indretsdelrecord@gmail.com